

ת"פ 25099/04/12 - מדינת ישראל נגד אוסאמה מטיר

בתי משפט

ת"פ 25099-04-12
15 יולי 2014

בית המשפט המחוזי ירושלים
לפני כב' השופטת רבקה פרידמן-פלדמן
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אוסאמה מטיר

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע, בתיק הנוכחי, בעבירה של הסעת שב"ח לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל תשי"ב-1952; בהפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק העונשין, התשל"ז-1977; וב-2 עבירות של נהיגה בזמן פסילה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א-1961.

עובדות כתב האישום פורטו בהרחבה בהכרעת הדין.

2. הנאשם זוכה, לאחר שמיעת הוכחות, מהעבירה החמורה ביותר בכתב האישום, בגינה הוגש כתב האישום לבית משפט זה, סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, וכן זוכה מעבירה אחת של הסעת שב"ח.

3. בנוסף צירף הנאשם תיק בית המשפט לתעבורה בירושלים, פ"ל 6495-04-12, והורשע בעבירה של נהיגה בזמן פסילה, לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה, ובשימוש ברכב ללא פוליסת ביטוח בת תוקף, לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש] תש"ל-1970.

4. שירות המבחן הגיש תסקיר לגבי הנאשם.

על פי האמור בתסקיר, הנאשם כיום בן 22 שנה, רווק, מתגורר בתנאי מעצר בית בבית הוריו בשכונת ראס אלעמוד בירושלים. במסגרת הקלה בתנאי מעצר הבית עובד הנאשם בעבודות אלומיניום.

בתסקיר התייחסות לקורות חייו של הנאשם. הנאשם סיים 9 שנות לימוד, עזב את המסגרת הלימודית עקב קשיים וכן כדי לסייע בפרנסת המשפחה. הנאשם שהה במעצר ממש כ-4 חודשים וחווה חוויות קשות בעת מעצרו.

בתסקיר התייחסות למשפחת המוצא של הנאשם.

הנאשם נעדר עבר פלילי.

לגבי העבירות צויין כי הנאשם לקח על עצמו אחריות, הוא מבין את חומרת מעשיו, מביע חרטה ואשמה על מעשיו. קצינת המבחן ציינה כי מעורבותו של הנאשם בעבירות הינה על רקע מאפייני אישיותו, כמפורט בתסקיר, וטשטוש גבולות בין מותר ואסור. צויין כי הנאשם נמצא בפרשת דרכים בחייו וכי יש צורך בעונש מוחשי ומרתיע, אשר יעמיד לו גבולות ברורים ויבהיר לו את חומרת מעשיו. לאור גילו הצעיר של הנאשם והיעדר עבר פלילי, מאחר שההליכים המשפטיים והמעצר, כמו גם מעצר הבית, היוו גורם מוחשי עבור הנאשם, ובמטרה שלא לחשוף את הנאשם לאווירה הקשה והשלילית השוררת בכלא, המליצה קצינת המבחן שלא לשלוח את הנאשם למאסר בין כותלי הכלא.

טיעונים לעונש:

5. המאשימה התייחסה בטיעוניה לערך המוגן, שהוא שמירה על ביטחון אנשים בכביש ומניעת כניסת מסתננים, ושמירה על שלטון החוק ואוכפיו. צויין כי הנאשם נהג שלוש פעמים בזמן פסילה, בטווח של שלושה שבועות, ואף הסיע אחרים, אותם הכניס לתחומי מדינת ישראל, תוך סיכון תושבי המדינה.

לגבי האישום הראשון, בגין נהיגה בזמן פסילה, הסעת שב"ח והפרעה לשוטר, ביקשה המאשימה לקבוע מתחם ענישה כולל בין 6 ל- 12 חודשי מאסר בפועל.

לגבי האישום השני שעניינו נהיגה בפסילה, וכן תיק בית המשפט לתעבורה שצורף, נטען למתחם ענישה בין חודש לבין שלושה חודשי מאסר. נטען כי מדיניות הענישה הנוהגת בעבירה של פסילה מנהיגה היא מאסר בפועל.

לגבי קביעת העונש בתוך מתחם הענישה, צויין כי אין לנאשם עבר פלילי וכי הנאשם זוכה מהעבירה המקורית. מאידך, לגבי הסעת תושבי השטחים מדובר בעבירה יזומה ומתוכננת. כן צויין כי מדובר בשלוש עבירות של נהיגה בזמן פסילה, כאשר בין אחת לשניה נתפס הנאשם, נחקר, הוזהר ושב לעבור עבירות. בנוסף, הנאשם שיקר בעדותו בבית המשפט וגם לכך יש לתת משקל. ב"כ המאשימה הפנה לאמור בתסקיר שירות המבחן, לגבי הסיכון הנשקף מהנאשם מחד, והמלצת שירות המבחן שלא לגזור על הנאשם מאסר בפועל מאידך.

לפיכך ביקשה המאשימה כי יגזר על הנאשם עונש מאסר של 11 חודשים.

6. ב"כ הנאשם טען כי הפסילה מנהיגה בה מדובר איננה פסילה של בית המשפט אלא פסילה למשך 30 יום שנקבעה על ידי שוטר בגין עבירות תנועה. כן ציין כי מדובר בנאשם צעיר, שהיה כבן 19 שנה בעת ביצוע העבירות, ללא עבר פלילי או תעבורתי. עד לתיק הנוכחי הנאשם לא עמד לפני שופט, גם הפסילה מנהיגה הייתה של המשטרה ולא של בית המשפט. ציין כי הנאשם היה עצור 3 חודשים ו- 12 יום, לאחר מכן שהה כשנה במעצר בית מלא, ועוד כחצי שנה במהלכה הותר לו לצאת ממעצר הבית לשעתיים ביום להתאווירות. כן ציין כי התנהל משפט על עבירה חמורה שבעקבותיה שהה הנאשם במעצר הבית. בנוסף הפנה לאמור בתסקיר שירות המבחן ולכך שבאירוע נשוא כתב האישום נפגע הנאשם כתוצאה מהתאונה, עד היום הוא סובל מכאבי ראש, וכן נגרם לו נזק כלכלי בגין הפגיעה ברכבו.

ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה הנוגעת לעונשים בעבירות בהן הורשע הנאשם. לדבריו, מדובר בעונשים של ימי מאסר

בודדים ועד שישה חודשי מאסר בעבודות שירות. לפיכך ביקש לקבוע כי מתחם הענישה נע בין מאסר על תנאי לבין חודשי מאסר בודדים לריצוי בעבודות שירות.

לאור כל האמור לעיל ביקש להסתפק בתקופת המעצר ובמעצר הבית הממושך של הנאשם. לחילופין, ככל שיוחלט על תקופת מאסר נוספת, ביקש כי זו תרוצה בעבודות שירות.

7. הנאשם ציין כי הוא מתחרט על מעשיו, הוא טעה ולמד לקח.

מתחם העונש:

8. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, העקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה: "קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו" (סעיף 40ב). עקרון ההלימה משמעו מתן דגש לעקרון הגמול על מעשה העבירה, כאשר הנסיבות האישיות מהוות שיקול רק לאחר מכן, בקביעת העונש בתוך מתחם הענישה.

קביעת מתחם הענישה נעשית בהתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ג).

9. לעניין הערך החברתי שנפגע מהעבירות - מדובר בהגנה על ביטחון הציבור - הן בכבישים - מניעת פגיעה מעבירות תעבורה, והן חשש לפגיעה ממסתננים הנכנסים לישראל שלא כדין. עם זאת, בפועל לא נגרם במקרה זה נזק באף אחת מהעבירות.

10. לעניין מדיניות הענישה הנהוגה - מדובר בעונשי מאסר, לתקופות קצרות, החל ממספר ימים ועד מספר חודשים, בין בפועל ובין לריצוי בעבודות שירות.

11. אשר לנסיבות הקשורות בעבירה -

בענייננו נהג הנאשם שלוש פעמים בזמן פסילה. עם זאת, מדובר בעבירות שנעברו כולן בתוך מספר שבועות, כאשר הפסילה בה מדובר היא פסילה מינהלית ולא פסילה שנגזרה על הנאשם בבית המשפט. לעניין הסעת השוהים הבלתי חוקיים טען הנאשם כי עשה טובה לחבר, כך שספק אם מדובר בעבירה על רקע כלכלי.

12. בהתחשב במכלול השיקולים כמפורט לעיל, לאור מהות העבירות ונסיבותיהן ובהתחשב בפסיקת בתי המשפט, אני קובעת את מתחם הענישה הכולל במקרה זה, בגין כל העבירות בהן הורשע הנאשם, בין 3 חודשים לבין 12 חודשי מאסר.

העונש בתוך המתחם:

13. בקביעת העונש בתוך המתחם יש להתחשב בכך שהנאשם אדם צעיר, היה כבן 19 שנה בעת ביצוע העבירות, ללא עבר פלילי או תעבורתי. כן יש להתחשב באמור בתסקיר שירות המבחן, לגבי הפגיעה הצפויה בנאשם אם ייגזר עליו עונש מאסר לריצוי בכלא. מאחר שעד למעצרו עבד הנאשם וסייע בפרנסת משפחתו, יהיה במאסר כדי לפגוע גם במשפחה.

בנוסף יש להתחשב בכך שבחלק גדול מהעבירות בהן הורשע הנאשם הודה, ובכך שמתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם הפנים את חומרת מעשיו והוא מביע חרטה.

מספר שיקולים משמעותיים נוספים שיש להתחשב בהם בקביעת העונש בתוך מתחם הענישה:

האחד, העובדה שמלכתחילה הוגש נגד הנאשם כתב האישום בגין עבירה של סיכון אדם בנתיב תחבורה, עבירה ממנה הנאשם זוכה. הנאשם ניהל הוכחות, בעיקר בגין עבירה זו, ממנה זוכה בסופו של דבר. עד לזיכויו עמד הנאשם בסיכון להרשעה בעבירה זו ולעונש מאסר משמעותי בגינה.

השני, העובדה שהנאשם ישב במעצר ממש כשלושה וחצי חודשים. שהייה בכלא בתנאי מעצר קשה מזו של מאסר. זאת ועוד, תקופת המעצר שוות ערך לחודשי מאסר ארוכים יותר, בהתחשב בכך שזו עבירה ראשונה של הנאשם ומאסר ראשון, וככל הנראה היו מנוכים שליש מתקופת המאסר וניכוי מינהלי.

השלישי, מעצר הבית הממושך שבו שהה הנאשם - שנה מעצר בית מלא ועוד חצי שנה עם "חלון" יציאה לא גדול. התמשכות ההליכים נבעה בעיקר מניהול הוכחות, כאשר כאמור מהעבירה החמורה זוכה הנאשם בסופו של דבר.

14. בסיכומו של דבר, לאור מכלול הנסיבות כמפורט לעיל, אינני רואה מקום להחזיר את הנאשם לכלא או להפנות אותו לריצוי עונש מאסר נוסף בעבודות שירות.

15. לאור האמור לעיל, אני דנה את הנאשם כמפורט להלן:

א. מאסר החופף לתקופת מעצרו של הנאשם, מיום 15.4.2012 עד 26.7.2012.

ב. מאסר על-תנאי של 3 חודשים, אותו לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך 3 שנים מהיום עבירה של הסעת שוהים בלתי חוקיים, ומאסר על תנאי של 30 יום, אותו לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור, תוך 3 שנים מהיום, עבירה של נהיגה בזמן פסילה.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.

המזכירות תשלח העתק לשירות המבחן.

ניתן היום, י"ז תמוז תשע"ד, 15 יולי 2014, במעמד הצדדים.

**רבקה פרידמן-פלדמן,
שופטת**